

Miquel Fañanàs

Miquel Fañanàs (Girona, 1948) és periodista. Col·laborador de diverses publicacions periòdiques com El Diario de Barcelona, El Periódico de Catalunya, la Vanguardia i El Punt. Ha publicat narrativa, novel·la negra, novel·la històrica i literatura eròtica. Ha guanyat el premi literari Just Manuel Casero (1982) amb Susqueda i altres narracions; el premi Ciutat d'Olot-Marià Vayreda de narrativa (1989) amb El secret de l'arxiu; el premi la Vall d'Albaida de narrativa eròtica (1993) amb Diari de les revelacions, i el premi Nèstor Luján de Novel·la Històrica (2012) amb La bruixa de pedra. El juny de 2013 ha estat convidat al club de lectura de la Biblioteca Antònia Adroher de Girona per parlar de La bruixa de pedra. Troba els seus llibres a les biblioteques: <http://dom.cat/zal>

1. Faig aquesta feina perquè...

Des de sempre m'ha agradat escriure i tan bon punt vaig tenir una oportunitat vaig poder escriure a la revista Presència. Després vingueren escrits periodístics a Diario de Barcelona i més tard a El Periódico, sempre des del vessant periodístic. Un bon dia, però, vaig decidir escriure una narració llarga i vaig quedar finalista del Premi Just M. Casero. Es va publicar i, a partir d'aquell moment, he tingut la sort que les novel·les que he escrit han estat publicades per editorials diferents.

2. L'adjectiu que millor defineix la meva obra és...

Entenedora. Són llibres que no tenen una complexitat afegida sinó que són fàcils de llegir i d'entendre. Són històries diferents però que totes tenen com a denominador comú un cert engranatge amb la realitat. Sempre intento incorporar elements reals dins la història de ficció per tal de donar més versemblança.

3. El primer record que tinc d'una biblioteca és...

Als 14 anys, quan vaig començar a treballar. Quan sortia anava a la biblioteca que hi havia a la pujada del Pont de Pedra, on ara hi ha La Caixa i m'hi passava un parell d'hores llegint tot el que trobava i, en aquell temps, força obres de teatre.

4. Penso que les biblioteques són...

Un servei públic de gran importància, particularment en aquests moments de crisi quan hi ha molta gent que segurament agraeix tenir un lloc on llegir, ni que sigui els diaris del dia. Les biblioteques sempre han estat importants, però és potser ara que adquireixen una major rellevància i utilitat de servei.

5. Un llibre que m'ha marcat ha estat...

Quan era petit, potser 11 o 12 anys, vaig llegir Sinuhé el Egipci i recordo que em va impactar moltíssim. Probablement aquest llibre va despertar l'afició per la lectura i, més tard, per l'escriptura.

6. Llegir és recomanable per...

Exercitar la ment, adquirir nous coneixements, ampliar el nivell de cultura, però per damunt de tot per aconseguir el plaer de participar en múltiples aventures sense necessitat de llevar-te del seient.

7. La pregunta que m'hauria agradat que em féssiu...

"De quin dels vostres llibres us sentiu més satisfet?" Perquè jo hagués contestat que, sens dubte, aquest darrer La bruixa de pedra i no només pel premi que ha guanyat sinó per com ha estat rebut pel lector en general i molt especialment pel lector gironí.

Data de l'entrevista: 2013-06-21